

UNICEF-WHO-On The Spot kampány

„Egy hatalmas falunak látjuk a világot”

INTERJÚ CSEKE ESZTERREL ÉS S. TAKÁCS ANDRÁSSAL,
AZ ON THE SPOT ALKOTÓIVAL

AZ ON THE SPOT ALKOTÓI, CSEKE ESZTER ÉS S. TAKÁCS ANDRÁS TÖBB MINT 60 ORSZÁGBAN FORGATTAK, A HIMALAJÁTÓL AFGANISZTÁNIG, DOKUMENTUMFILMJEIKET ITTHON A DUNA TV VETÍTI, DE RENDSZERESEN SZEREPELNEK KÜLFÖLDI FESZTIVÁLOKON ÉS CSATORNÁKON. LEGUTÓBB PÉLDÁUL A DEUTSCHE WELLE TÖBB MINT SZÁZ ORSZÁGBAN VETÍTETTE A DIKTÁTOROK GYERMEKEI CÍMŰ DOKUMENTUMFILMJÜKET.

Hogyan fogalmazódott meg bennetek, hogy dokumentumfilm-sorozatot szeretnétek készíteni? Milyenek voltak a kezdetek?

➔ ANDRÁS: A Színház- és Filmművészeti Egyetemen tanultunk, és amikor azon gondolkodtunk, hogy hol dolgoznánk szívesen a magyar médiában, hol foglalkozhatnánk a világ

dolgaival, hol mesélhetnénk el távoli kultúrák történeteit, teljesen tanácstalanul álltunk. Ami minket izgatott, abból alig lehetett látni valamit a magyar csatornákon.

➔ ESZTER: Így aztán Andris az egyetem után az első nyáron a CNN-hez és a BBC-hez ment gyakornoknak, én pedig Libanonban forgattam az első vizsgafilmemet. Egy évvel később ő az NBC

kurzusán tanult a New York-i filmakadémián, én meg az ARTE rendezői workshopján vettem részt. Igyekeztünk a legkülönbözőbb helyeken megtanulni a történetmesélés mesterségét. Ehhez az egyetemen keresztül is sok segítséget kaptunk, a repjegyektől az ösztöndíjakig, itthon pedig Fekete Ilyabától és Vitray Tamástól lehetünk el a legtöbbet.

➔ ANDRÁS: Azt tanultuk, hogy a magyar néző három dolgot nem néz a tévében: feliratos tartalmat, külföldi témát és dokumentumfilmet. Ehhez képest vettük a hátizsákunkat meg egy kis kamerát, és leforgattuk az On The Spot próbaadását: egy feliratos dokumentumfilmet a Gázai-övezetből. Budapesten négyből négy tévé nemet mondott rá, de az ötödik pont valami ilyesmire vadászott, és megrendelte a műsor első 10 epizódját.

Mit lehet tudni az ősszel megjelenő, új évadról?

➔ ESZTER: A trauma-feldolgozásról szól. Az előző sorozatunk tíz baba születését mutatta be, háborús zónában, menekülttáborban vagy épp egy békés születésházban Balin. Minden helyszínen láttuk, hogy melyik babára mi vár majd, de hogy vajon hogyan befolyásolják az életüket a születésük körülményei, arról nem foroghattunk, ez a következő évtizedekben derül ki. Ennek a folytatása az idei On The Spot évad, ugyanis olyan emberekről szól, akik a történelem legsötétebb korszakaiban születtek, vagy akkor voltak gyerekek. Például egy észak-koreai munkatáborban, náci koncentrációs táborban, a vörös khmerek legdurvább börtönében vagy a vietnámi háborúban. Arra voltunk kíváncsiak, kinek hogy alakult a sorsa ezzel a borzasztó nehézzel kezdettel, feldolgozták-e a gyerekkori traumákat, és ha igen, hogyan.

Rendszeresen írtok az utazásaitokról különböző magazinokban. Mitől lesz egy úti beszámoló érdekes az emberek számára?

➔ ANDRÁS: Arra törekszünk, hogy a lehető legszemélyesebb legyen, és hogy olyan helyszínt válasszunk, ahová a legtöbb olvasó tényleg csak velünk jut el, így aztán biztosan valami újat mutathatunk, például a marokkói király szállodájában vagy az Indiai-óceán egy apró magánszigetén.

Veszélyes egyedül utazni? Mely országok ideálisak azoknak, akik egyedül indulnak útnak?

➔ ESZTER: A világ legtöbb országában nem veszélyes egyedül utazni, persze vannak helyek, ahol vigyázni kell, főleg a nőknek. Nagyon ajánlanám Bali-t, de Dél-Kelet Ázsia több más országát is. Sok mindent megtapasztalhat az ember egyedül járva a világot, amit párban vagy társaságban nem. Más impulzusokra vagy nyitott, másokkal kerülsz kapcsolatba. Ugyanez a helyzet, ha kisgyerekekkel utazol: amióta család lettünk, természetesen mi is egyre több kisgyerekes családdal ismerkedünk meg útközben. A legviccesebb, hogy nem egyszer pontosan ugyanaz a játék van a fiunk kezében másfél kontinensre innen, mint a szembejövő gyerekeknek, aki szintén több ezer kilométerrel indult útnak a szürelével, csak épp a másik irányból. Egyre inkább egy hatalmas falunak látjuk a világot.

Fotó: Sárosi Zoltán

Fotó: Tony Barson